

Llibre de “ Les Profecies” escrit per Cristòfor Colom Comentaris i Reflexions de J.S.

Cristòfor Colom va escriure un llibre conegut popularment com a “ Llibre de Les Profecies” , el qual tenia per títol complet “ Llibre col·lecció d'autoritats, dites, sentències i profecies al voltant de la recuperació de la Santa Ciutat i de la muntanya de Déu, Sió, i al voltant de la invenció i conversió de les illes de l'Índia i de totes les gents i nacions als nostre reis hispans”¹ :

Aquest llibre escrit per Colom l'any 1501 a Granada, va ser enviat a un monjo anomenat Gaspar Gorritio, segons la versió oficial, el qual , en la presentació feta l'any 1502 en el monestir de Sevilla on feia de monjo i que era dedicat a la devoció de la verge negra que en castellà es deia *Nuestra Señora de las Cuevas*, que en català s'ha de traduir com Nostra Senyora de les Esplugues², admet que hi va ficar algunes interpolacions en el text

Aquest llibre, en el que es fa palesa la mentalitat i les creences de Colom, que segons opinió de molts *colomfils* (estudiosos de Colom) va ser escrit originalment en llengua catalana, i que actualment es troba només en castellà o espanyol, li han estat arrencats uns fulls o folis i per tant el trobem mutilat. Aquests fulls arrencats són els següents:

63, 64, 65 i 66 Falten.

67 Tallat per la meitat

67 vto. Tallat per la meitat

68 fins el 76 fulls que tracten “Del Futur” Tallats

77 Falta

Aquest llibre comença dient:

Full 1

Profecies que va ajuntar l'Almirall En Cristòfor Colom, de la recuperació de la Santa Ciutat de Jerusalem³ i del Descobriment de les Índies, dirigides als Reis Catòlics⁴

¹ Colom parla d'Hispania però la reina Isabel la Catòlica, només parla de “Castilla”. La idea d'Hispania que tenia Colom, en tant que català, era diferent de la que van imposar els castellans al confondre “l'espanyolitat amb la castellanitat”. La idea catalana d' Hispania era (i potser encara és) la de unitat en la diversitat de la confederació de nacions en base a la vernacilitat creadora, la naturalitat de cada lloc, i no en base a la castellanitat anorreadora.

² A prop de Tremp, entre el castell d'Orcau i Abella de la Conca, a la Vall Dalla hi ha una ermita catalana dedicada a Nostra Senyora de les Esplugues. El castell d'Orcau era visitat per reis i és, històricament, molt interessant de conèixer.

³ Escrit “Hierusalem”

⁴ El títol de Reis Catòlics els va atorgar a Isabel de Castilla i a Ferran de Catalunya i Aragó, el Papa Alexandre VI, que era de la família Borja de València, valencià o català de València, que a Roma era anomenat com “ il Papa Catalani”. En aquell temps es tenia una determinada concepció del missatge evangèlic per part del catolicisme i l'Estat Vaticà. Després el concepte “catòlic” ha sofert variacions en funció dels dictàmens de determinats Concilis molts dels quals han estat sota la pressió de determinats poders polítics que han tergiversat al llarg dels segles, i manipulat l'autèntic pensament cristià, fins el punt que en determinats moments es va parlar de la presència de l'Anticrist. Fins i tot Ramon Llull i

Jesús amb Maria, siguin amb nosaltres en el camí
Amén (Així sigui)

Full 2

La **Sagrada Escripura**⁵ s'exposa de **quatre** maneres. La **primera**, segons el sentit històric, té a veure amb la Història, o sigui amb la narració dels fets i aconteixements, de “ *hystrión* “, paraula que vol dir “veure” o “conèixer”; entre els antics, ningú escrivia la història si no havia presenciats els fets. La **segona** és en sentit al·legòric, de “lleó”, una paraula que significa “distintament” i “gore” que significa “dir” o “locució”; y això quan per mitjà d'un fet se'n dóna a entendre un altre de distint que ha de ser cregut. La **tercera** és el sentit tropològic, paraula composta de “tropos” que significa “conversió” , i la paraula “logos” que vol dir “definició”; i això quan per mitjà d'un fet es dóna a entendre algo que ensenya com hem de comportar-nos.⁶ La **quarta** és el sentit l'anagògic,⁷ de “ana” que significa “cap a dalt” y “goge” que significa “conducció” ; i això quan per mitjà d'un fet es dóna a entendre allò que ha de ser desitjat , a saber: la glòria celestial.

De Joan⁸ Gerson 7 i In Decretis

La lletra, < el sentit literal > ensenya els fets. L'al·legoria, allò que has de creure. El sentit moral < la topologia > allò que has de fer. L'anagogia, allò que has d'intentar.

De in Rationali divini offitii

En la paraula Jerusalem⁹ s'insinuen clarament els quatre sentits de la Sagrada Escripura. En el sentit històric significa la ciutat terrestre a la que es dirigeixen els pelegrins. En el sentit al·legòric significa l'església¹⁰ militant. En el sentit tropològic, significa qualsevol ànima fidel als valors ètics o morals. En el sentit anagògic significa la Jerusalem celestial, la Pàtria o Regne dels Cels.

Arnau de Vilanova en van parlar. Arnau de Vilanova era confessor i director espiritual de l'emperador d'Europa, Frederic II Hohenstaufen, rei de Sicília, casat amb Constança, una princesa catalana del Casal de Barcelona. Aquest emperador va ser apartat del poder i es va refugiar a Sicília quan aquesta era catalana i emparant-se en el seu títol de Rei de Jerusalem que pertanyia a la noblesa catalana fins la sentència del Compromís de Casp, que, de forma, legal però il·legítima, va passar als Trastàmara castellans.

⁵ La Bíblia

⁶ Ètica o ciència del comportament humà en funció d'uns valors , que poden ser, donat que són presents en totes les cultures del món des de sempre, la veritat, la bondat i la bellesa, i que determinen la rectitud moral de les persones per la convivència i per la realització personal.

⁷ Potser correspondria dir, amb el mot “analogic”: sentit analògic.

⁸ Probablement *Johan*, en castellà *Juan*

⁹ En el text castellà “*Jerusalán*”

¹⁰ Assemblea, reunió , grup de militants. No es refereix a la institució o jerarquia catòlica com s'entén tot sovint o es sobre entén , actualment.

Enunciades aquestes coses, orem.¹¹

Déu¹² que ensenyes¹³ el cor dels humans¹⁴, sense aldarulls de veus i sense esforç, que fas eloqüents les llengües balbucients¹⁵ i que et fas present aviat i oportunament en tot temps, considera

Full 2 Cara del darrera

Els pensaments de la nostra ment i sigues propici al nostre desig. Nosaltres, doncs, en tant que no coneixement la literatura, hem, això sí, penetrat en el teu poder perquè es benaurada la persona humana a qui Tu instrueixes Senyors i li ensenyes la Teva llei. Fes, et preguem, que entenguem allò que de Tu i del Teu sant lloc s'ha escrit, sota la inspiració de l'Esperit, en sentències, llibres i profecies. Així sigui¹⁶

¹¹ Faig servir el mot "orem" i no el mot "preguem" perquè "**orem**" la considero derivada del mor "or" que en llengua hebrea vol dir "llum" i per tant "orem" **vol dir "il·luminem-nos" o "aclarim-nos"**, mentre que el mot "preguem" s'associa tot sovint al fet de "demanar" o "guardar silenci" i no es tant fidel al significat que vull transmetre dins del context que tradueixo amb la finalitat de ser fidel, segons el meu criteri i manera d'entendre, al pensament o mentalitat de Colom.

¹² Diu "Déu", no diu "Jahvé" ni "Jehovah". Això és important pel que fa al concepte de la Divinitat que es relaciona en la manera d'entendre-la i interpretar-la en funció de l'Antic Testament on es parla de Jahvé (Jehovah) amb Moisès o del Nou Testament on es parla de "Pare Celestial amb Jesús el Crist.

¹³ Ensenyar, vol dir "posar seny.(Seny, Senyor, Senyora, En-Senyar, En-senyança, etc.)

¹⁴ Tradueixo "homes" per "humans" perquè aquest mot engloba homes i dones.

¹⁵ "Balbucient" segons el diccionari vol dir " amb pronunciació vacil·lant, perquè hom no sap què dir,"

¹⁶ Tradueixo "Amén" per "Així sigui"